

עפ"ג 32863/07/17 - בנימין פרידמן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 32863-07-17

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

בנימין פרידמן
ע"י ב"כ עו"ד רועי פוליטי

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט אילן סלע) מיום 1.6.17 בת"פ
48294-01-17.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירת תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והתפרעות, ונדון למאסר בפועל למשך 8 חודשים ומאסר על תנאי למשך 8 חודשים בגין כל אחת מהעבירות בהן הורשע. הערעור מופנה כנגד חומרת עונש המאסר המותנה בלבד.

2. ואלה המעשים: ביום 15.1.17 בשעה 20:15 לערך, השתתף המערער בהתפרעות של כמאתיים צעירים חרדים שחסמו נתיב תחבורה בבית שמש. לאחר מתן הוראת פיזור מצד המשטרה, הסית המערער מתפרעים אחרים. הוא התנגד למעצר, ניסה להשתחרר מאחיזתם של שני שוטרים בו וסירב להיכנס לניידת המשטרה. במהלך האירוע נפצע אחד השוטרים ונגרם לו שבר באצבע ביד. לאורך הנסיעה לתחנת המשטרה, המערער ונאשם 1, שנסעו בה עצורים, השתוללו, בעטו בכיסאות הקדמיים בהם ישבו השוטרים והמערער דחף בידו את השוטר שנהג בניידת, בעודו נוהג. לאחר שהגיעו לתחנת המשטרה, המשיכו השניים להתנגד למעצר, צעקו וסירבו להזדהות.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער טוען כי הסדר הטיעון בין הצדדים הותיר לשיקול דעת בית המשפט את אורך תקופת המאסר

עמוד 1

המותנה ואורך תקופת התנאי. בית משפט קמא הטיל מאסר מותנה זהה על כל עבירה מהעבירות בהן הורשע הנאשם ולא הטיל מאסרים מותנים שונים לכל עבירה, באופן שבעתיד עשוי להוביל לתוצאה עונשית בלתי מידתית שתכבול את ידי בית המשפט שיידון בעבירה העתידית. במקרה דנן, אורך תקופת המאסר המותנה גם אינו מאפשר את ריצויו בעבודות שירות, באופן העשוי לכבול את בית המשפט, לא רק לתקופת מאסר בלתי מידתית, אלא גם לאופן ריצויו. לעמדת ב"כ המערער, עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות הנה עבירה של פעולה אקטיבית, יזומה ואלימה מצד העובר אותה ועונשה, לפיכך, הוא עד חמש שנות מאסר. לעומתה, עבירת ההתפרעות עלולה להתבצע כמעט בהיסח הדעת, כתוצאה מהשתתפות בהפגנה שיכולה להתפתח להתפרעות ואחריותו של העובר תקום מכוח ביצוע בצוותא. גם את עבירת הכשלת שוטר בעת מילוי תפקידו עלול אדם לעבור בנסיבות קלות, כסירוב להזדהות, למשל, שאינן מחייבות שליחתו למאסר ממושך. לפיכך, עותר הסנגור להפחית את תקופת המאסר המותנה שהוטל על המערער.

4. ב"כ המשיבה טענה כי יש לדחות הערעור ובאה הפניה לעברו המכביד יחסית של המערער.

דין

5. דין הערעור להידחות.

עונשו של המערער נגזר לאחר שבית משפט קמא קיבל את הסדר הטיעון בין הצדדים, שכלל הסכמה עונשית, לפיה יגזרו על המערער 8 חודשי מאסר ומאסר על תנאי.

במקרה דנן, מעשיו של המערער בוצעו במהלך אירוע אחד מתמשך העולה כדי מסכת אחת של התנהגות עבריינית. וכן, אין להתעלם מעברו המכביד יחסית בעבירות שהן ממין העניין (ארבע הרשעות מאז שנת 2007, לרבות עבירות רבות של הפרעה לשוטר והשתתפות בהתפרעות). השתתפות עונש המאסר על תנאי באופן שקבע בית משפט קמא אינה חורגת מן המקובל ומן הנדרש, גם בהתחשב בטיב העבירות ובמידת חומרתן, ולא מצאנו מקום להתערב בה.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, ט"ז שבט תשע"ח, 01 פברואר 2018, בהעדר הצדדים (בהסכמה).

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לצדדים.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד